

QƏBƏLƏ

№ 15-16 (7733-7734)

Çərşənbə, 30 iyul 2025-ci il.

1933-cü ildən nəşr olunur

ictimai-siyasi qəzet

qebile-ih.gov.az

gabalanews@mail.ru

facebook: Qəbələ qəzeti

“Dəmir yumruq” etibarlı sülh istəyir

Hərb və sülh münasibətləri daim dünyanı narahat edib, düşündürüb, qayğılandırıb, dəyişdirib.

Bir-birlərinin əksi olsalar da, zaman-zaman bir-birlərini əvəz edib tamamlayıblar.

Sülhə gələ bilməyənlər silaha əl ataraq mübahisəni qanlı hərb meydanında həll etməyə çalışmış, bəzən isteklərinə döyüşərək çatmışlar.

Amma bütün hallarda müharibələr sonda danışıqlarla başa çatmış, tərəflər razılaşıaraq sülh müqaviləsi bağlamışlar.

Müharibədə qalib gəlməyi bacardığın kimi, istəyinə çatdığın kimi, etibarlı sülh yaratmağı, əməkdaşlığa keçməyi də bacarmalısan.

Bu isə yalnız müdriklərə, uzaqgörənlərə, əsl siyasətçilərə, bir də güclülərə və imkanlılara nəsis olur.

Sovet Rusiyası sözdə çar Rusiyasını bəyənəməyib daim pisləşə də, "millətlər həbsxanası" adlandırsa da, Ermənistan münasibətdə siyasətini dəyişmədi, əvvəlki kimi saxladı!

1948-1953-cü illərdə yüzminlərlə azərbaycanlı qədim ata-baba torpaqlarından Azərbaycana deportasiya etdirilərək onların torpaqlarında və evlərində xaricdən gətirilən erməniləri yerləşdirdi.

Azərbaycan ilk dəfə - 1918-ci ildə dövlət müstəqilliyi qazananda onu qədim şəhəri olan İrəvanı ermənilərə verməyə məcbur etdilər.

Beləliklə, Azərbaycan şəhəri erməni dövlətinin paytaxtına çevrildi.

Azərbaycan ikinci dəfə - XX əsrin 90-cı illərində dövlət müstəqilliyinə nail olanda yenidən köhnə ssenari işə salındı.

Proseslərin baş icraçısı da həmişəki kimi Rusiya oldu.

Ərazilərimizin iyirmi faizi erməni-rus hərbi birləşmələri tərəfindən ələ keçirildikdən sonra isə "torpaqların sülh yolu ilə" geri qaytarılması ssenarisi əsasında daha bir oyunbazlığı başlandı.

Əvvəlcə BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası Azərbaycan ərazilərinin Ermənistan tərəfindən işğalı ilə bağlı dörd qətnamə qəbul etdi.

Həmin qətnamələrdə Ermənistan məxsus hərbi birləşmələrin Azərbaycan ərazilərindən qeydsiz çıxarılması tələb olundu.

Amma qətnamələr icrasız, BMT-nin tələbləri isə kağız üzərində qaldı.

Sonra ATƏT-in Minsk qrupu yaradıldı.

Guya bu təşkilat "Qarabağ münaqişəsi"ni sülh və danışıqlar yolu ilə çözəcəkdə.

ATƏT-in Minsk qrupu dayanmadan sülhdən danışsa da, dedik-

ləri sözdən o yana getmədi!

Qurumu yaratmaqla əsl niyyəti isə bəlli idi: sülh danışıqlarını sonsuzadək uzatmaq, "de-fakto"nu "de-yure"yə çevirmək, Azərbaycan torpaqlarında "ikinci erməni dövləti" yaratmaqla sonralar həmin "dövlət"i Ermənistanla birləşdirmək və beləliklə, yenə də Azərbaycan torpaqları hesabına erməni dövlətinin ərazilərini genişləndirmək.

Avropa İttifaqı, AŞPA da üzde özlərini beynəlxalq hüququn təsəsbəkəşləri və müdafiəçiləri kimi təqdim etsələr də, əməldə erməni-pərəst mövqə sərgilədilər.

Əksinə, müxtəlif dövrlərdə və məqamlarda Azərbaycanı işğalla barışmağa, ərazi güzəştərinə məcbur etməyə can atdılar.

Lakin Ulu Öndər Heydər Əliyev və cənab İlham Əliyev heç zaman torpaq itkisi və Azərbaycan ərazilərində yeni erməni dövlətinin yaradılması faktı ilə barışmadılar, Azərbaycanın ziyanına olan heç bir sənədə imza atmadılar.

Ulu Öndər Heydər Əliyevin vəsiyyətini yerinə yetirən və yarımçıq qalmış işlərini qətiyyətlə həyata keçirən cənab İlham Əliyev prezidentliyinin ilk günlərindən Qarabağ münaqişəsinin ədalətli həlli üçün sülh danışıqlarını davam etdirsə də, hərb variantına hazırlığı dayanmadan davam etdirdi:

Ən əvvəl tarixinin ən qüdrətli Azərbaycanını yaradı. Hücum diplomatiyasına keçdi, beynəlxalq qurum və təşkilatlarla işi gücləndirdi.

Müstəqil daxili və xarici siyasət yeridərək dünya birliyində Azərbaycana nüfuzlu yer qazandırdı.

Beynəlxalq təşkilatlara rəhbərliyi dövründə cənab İlham Əliyev siyasi lider kimi yüksək nüfuz, Azərbaycan çoxsaylı dövlətlərlə bərabərhüquqlu əməkdaşlıq sayəsində özünə xeyli dost, strateji tərəfdaş qazandı.

Yeni, müasir ordu qurdu, onu ən müasir texnologiyaya əsaslanan silahlarla silahlandırdı.

"Xüsusi təyinatlılar", "Komando" dəstələri yaratdı, orduya muntəzəm təlimlər keçməklə peşəkərlilik səviyyəsini xeyli yüksəltdi.

Ən nəhayət, əlverişli məqam taparaq "İrəli!" əmrini Verdi.

Hərbi əməliyyatların ilk günlərindən Azərbaycan Ordusunun bütün parametrlər üzrə düşmən ordusundan üstünlüyü açıq-aydın göründü.

Yeni silahlar, onlardan peşəkərliliklə istifadə, düzgün taktika, ordu hissələri qarşısına qoyulan yaxın və uzaq vəzifələrin vaxtında və dəqiqliklə yerinə yetirilməsi, əslində, yeni tipli ordu yaradılmasından xəbər verirdi.

Azərbaycan bir müharibədə

faktiki olaraq üç cəbhədə vuruşdu:

Həm hərb meydanında, həm diplomatiya sahəsində, həm də informasiya müharibəsində.

Hər üç cəbhənin qalibi və baş qəhrəmanı Müzəffər Ali Baş Komandan - İlham Əliyev oldu.

Azərbaycan bir müharibədə üç qələbə çaldı: Həm torpaqlarını işğalçılardan azad etdi, həm ölkənin ərazi bütövlüyünə nail oldu, həm də dövlət suverenliyini və Konstitusiya əsaslarını təmin etdi.

Azərbaycan dediklərini etməyi və istediklərinə nail olmağı bacardı.

Sonda Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin söylədiyi şərtlər əsasında kapitulyasiya aktı sayılan üçtərəfli Bəyanat imzalandı.

Biabırçı məğlubiyyətə uğrayaraq xeyli itki verən Ermənistanın "böyük Ermənistan" və "Dağlıq Qarabağ respublikası" xülyalarına bədfəlik son qoyuldu.

Artıq, bu gün haylar mifək yox, real Ermənistanı yaşatmaq hayındadırlar.

Müharibədən zəfərlə çıxmış Azərbaycan yenidən ordusunu gücləndirmiş, "dəmir yumruq"u hazır vəziyyətə gətirmişdir!

Qalib ölkə olsa da, Azərbaycan yenə sülh istəyir, Cənubi Qafqazın əməkdaşlıq məkanına çevril-

məsinə çalışır.

Hərbi əməliyyatlar dayandırıldıqdan, Ermənistan kapitulyasiya aktına imza atdıqdan sonra gündəmə sülh danışıqları və sərhədlərin delimitasiyası məsələsi gəldi.

Danışıqlar prosesi başlamazdan öncə qalib Azərbaycan özünün dəyişməz şərtlərini elan etdi:

* Ermənistanın fəaliyyətdə olan Konstitusiyasından Azərbaycana qarşı ərazi iddialarının çıxarılması.

* Birgə müraciət əsasında ATƏT-in Minsk qrupunun buraxılması.

* Naxçıvana, daha doğrusu, Azərbaycandan Azərbaycana sərbəst gediş-gəlişin təmini.

Bu gün Ermənistanda revanşizmi təbliğ edənlər, sabitliyi pozanlar, müxtəlif dövlətlərin maraqlarına xidmət edənlər, hakimiyyəti ələ keçirməyə can atanlar keçmişdə törətdikləri cinayətlərin hesabını verməkdən qorxanlardır.

Blokadada yaşayan, mühacirət etmək məcburiyyətində qalan, müharibədə övladlarını itirən erməni xalqına yeni savaşı gərək deyil.

Normal yaşamaq üçün qonşularla normal münasibət qurmaq, revanşist niyyətlərdən əl götürmək ən doğru yoldur.

Bu yol isə ikitərəfli danışıqlardan, etibarlı sülh müqaviləsindən keçir.